

173

USTAWA

z dnia 29 czerwca 1962 r.

Prawo probiercze.

Art. 1. 1. Do wykonywania kontroli zawartości metali szlachetnych w wyrobach przeznaczonych do obrotu handlowego w kraju powołane są organy administracji probierczej.

2. Organy administracji probierczej wykonują również badania jakości kamieni szlachetnych.

Art. 2. 1. Organami administracji probierczej są urzędy probiercze i Główny Urząd Miar.

2. Od decyzji urzędu probierczego służy odwołanie do Głównego Urzędu Miar.

3. Szczegółowy zakres działania organów administracji probierczej oraz organizację, właściwość miejscową i siedziby urzędów probierczych określi Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 3. Metalami szlachetnymi w rozumieniu ustawy są: złoto, srebro, platyna i metale grupy platyny: pallad, iryd, rod, ruten i osm, w stanie czystym lub w stopach z innymi metalami.

Art. 4. 1. Zawartość metalu szlachetnego w wyrobach określa się próbą.

2. Przez próbę rozumie się ilość czystego metalu szlachetnego, znajdującego się w jednostce masy stopu, wyrażoną w tysięcznych częściach tej jednostki.

Art. 5. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia:

- 1) próby dla wyrobów z metali szlachetnych,
- 2) dopuszczalne odchylenia zawartości metalu szlachetnego poniżej prób ustalonych zgodnie z pkt 1,

3) inne szczególne warunki co do zawartości metalu szlachetnego, którym odpowiadać powinny wyroby z tych metali.

Art. 6. 1. Do obrotu handlowego w kraju mogą być wprowadzone tylko takie wyroby z metali szlachetnych, wytwarzane w kraju lub sprowadzane z zagranicy, które zostały zgłoszone do właściwego urzędu probierczego w celu zbadania, czy odpowiadają jednej z prób ustalonych zgodnie z art. 5, oraz zostały przez ten urząd ocechowane (art. 10 ust. 1).

2. Minister Finansów na wniosek zainteresowanego ministra uzgodniony z Ministrem Handlu Zagranicznego i z Prezesem Głównego Urzędu Miar może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych zwolnić od obowiązku zgłaszania w celu badania i ocechowania wyroby z metali szlachetnych sprowadzane z zagranicy, jeżeli zawartość czystego metalu szlachetnego w tych wyrobach nie jest mniejsza od próby najniższej ustalonej zgodnie z art. 5 dla danego rodzaju wyrobu i jeżeli wyroby te posiadają cechę urzędu probierczego kraju, w którym zostały wyprodukowane.

Art. 7. 1. Obowiązek zgłoszenia w celu badania i ocechowania przez urzędy probiercze nie dotyczy następujących przedmiotów z metali szlachetnych:

- 1) wyrobów dawnego pochodzenia posiadających wartość historyczną, naukową lub artystyczną,
- 2) narzędzi i aparatów lub ich części, służących do celów naukowych, leczniczych i przemysłowych,

- 3) odznak orderów i odznaczeń państwowych oraz tytułów honorowych, wytwarzanych przez właściwą instytucję państwową,
- 4) inkrustacji,
- 5) monet, chociażby stanowiły części składowe wyrobów z metali szlachetnych,
- 6) surowców, półfabrykatów i złomu, nie przeznaczonych dla celów dentystycznych, w szczególności bloków, sztab, zlewków, blach, taśm, drutu, wytwarzanych w kraju oraz sprowadzanych z zagranicy.

2. Prezes Rady Ministrów ustali w drodze rozporządzenia przepisy w sprawach określonych w ust. 1 pkt 1—6.

Art. 8. Nie podlegają obowiązkowi zgłoszenia w celu badania i ocechowania przez urzędy probiercze, lecz powinny czynić zadość jednej z prób, ustalonych zgodnie z art. 5:

- 1) wyroby platynowe i złote, ważące mniej niż 1 gram,
- 2) wyroby srebrne, ważące mniej niż 2 gramy,

w sztuce lub w dwóch sztukach, gdy wyroby te w obrocie występują w parze.

Art. 9. Wyroby, surowce, półfabrykaty i złom wymienione w art. 7 pkt 1, 2 i 6 oraz w art. 8 mogą być zgłaszane do urzędów probierczych w celu badania i ocechowania w takim samym trybie, jak wyroby podlegające obowiązkowi zgłoszenia w celu badania i ocechowania.

Art. 10. 1. Wyroby z metali szlachetnych zbadane przez urzędy probiercze, jeżeli odpowiadają próbom ustalonym zgodnie z art. 5, zaopatrywane są w znak, zwany cechą probierczą.

2. Prezes Głównego Urzędu Miar określi:

- 1) wymagania, jakim powinny odpowiadać wyroby z metali szlachetnych, zgłaszane do urzędów probierczych w celu badania i ocechowania, oraz metody badania,
- 2) cechy probiercze i sposób ocechowania wyrobów z metali szlachetnych.

3. Prezes Głównego Urzędu Miar w uzgodnieniu z Ministrem Finansów oraz Ministrem Handlu Zagranicznego określi tryb postępowania z przedmiotami z metali szlachetnych, sprowadzanymi z zagranicy lub wywożonymi.

Art. 11. Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia określi tryb postępowania z wyrobami z metali szlachetnych, nie czyniącymi zadość najniższej próbie ustalonej zgodnie z art. 5.

Art. 12. 1. Urzędy probiercze dokonują na wniosek zgłaszającego badania jakości kamieni szlachetnych i wydają świadectwa ekspertyzy.

2. Prezes Głównego Urzędu Miar ustali metody badania i oceny kamieni szlachetnych.

Art. 13. 1. Zakłady wyrobu, naprawy i sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych podlegają obowiązkowi rejestracji w właściwych urzędach probierczych, niezależnie od obowiązku uzyskania uprawnień lub zezwoleń wymaganych innymi obowiązującymi przepisami.

2. Prezes Głównego Urzędu Miar ustali:

- 1) zasady i warunki rejestracji zakładów wyrobu, naprawy i sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych; w części dotyczącej materiałów przeznaczonych dla lecznictwa stomatologicznego przepisy te wydane będą w uzgodnieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej,
- 2) sposób wykonywania nadzoru przez urzędy probiercze nad zakładami wymienionymi w pkt 1 w zakresie wytwarzania, przerobu, naprawy i sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych.

Art. 14. 1. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy sprawują organy administracji probierczej.

2. Organy administracji probierczej są przy wykonywaniu nadzoru uprawnione do przeprowadzania kontroli w miej-

scach wytwarzania, przerobu, naprawy i sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych.

Art. 15. 1. Za czynności urzędów probierczych pobierane są opłaty.

2. Wysokość opłat i sposób ich pobierania określi Prezes Głównego Urzędu Miar za zgodą Ministra Finansów.

3. Opłaty za czynności urzędów probierczych podlegają ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych. Do opłat tych stosuje się odpowiednio przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 16. Przepisy ustawy dotyczące wyrobów z metali szlachetnych stosuje się odpowiednio do półfabrykatów z metali szlachetnych, przeznaczonych dla celów dentystycznych.

Art. 17. 1. Wyroby z metali nieszlachetnych, posiadające powłokę z metali szlachetnych lub z wyglądu przypominające wyroby z metali szlachetnych, powinny posiadać wybite przez wytwórcę lub sprzedawcę oznaczenia „metal” lub „met”. Wzór tego oznaczenia ustali Prezes Głównego Urzędu Miar.

2. Prezes Głównego Urzędu Miar może zwolnić ze względów technicznych wyroby z metali nieszlachetnych od obowiązku wynikającego z ust. 1 i ustalić inny sposób oznaczenia tych wyrobów.

Art. 18. Zarządzenia wydawane przez Prezesa Głównego Urzędu Miar na podstawie art. 10, 12, 13, 15 i 17 ust. 1 ogłaszane są w Monitorze Polskim.

Art. 19. 1. Kto narusza przepis art. 13 oraz przepisy wydane na podstawie art. 5, 13 i 17

— podlega karze grzywny do 4.500 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Art. 20. Kto wbrew przepisom niniejszej ustawy wprowadza do obrotu handlowego nie ocechowane wyroby z metali szlachetnych

— podlega karze grzywny do 10.000 zł.

Art. 21. Kto nie będąc uprawniony wytwarza znaczniki probiercze, takie znaczniki przechowuje, nabywa lub zbywa — podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3.

Art. 22. Kto nie będąc uprawniony wybija lub unieszcza cechy probiercze

— podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3.

Art. 23. Kto wybija lub umieszcza cechy probiercze oznaczające wyższą próbę niż rzeczywista zawartość metali szlachetnych w wyrobie albo kto wprowadza takie wyroby do obrotu handlowego

— podlega karze więzienia do lat 5 i karze grzywny.

Art. 24. W przypadkach określonych w art. 21, 22 i 23 sąd orzeka przepadek przedmiotów pochodzących z przestępstwa, jak również narzędzi, które służyły lub były przeznaczone do jego popełnienia. W przypadku określonym w art. 21 przedmioty te podlegają przypadkowi, nawet jeżeli nie stanowią własności sprawcy. Ponadto sąd orzeka zniszczenie znaczników i skasowanie cech probierczych na przedmiotach pochodzących z przestępstwa.

Art. 25. Wyroby z metali szlachetnych zbadane i ocechowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie wymagają ponownego badania i ocechowania.

Art. 26. Traci moc dekret z dnia 11 kwietnia 1947 r. o prawie probierczym (Dz. U. z 1947 r. Nr 33, poz. 149 i z 1955 r. Nr 29, poz. 174).

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Flordecki